

Kúria
végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.885/2023/17.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró Dr. Harangozó Attila, bíró Dr. Metzing Márton, bíró Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2024. május 23.
Az ügy tárgya:	emberölés büntette
Terhelt:	II. rendű
Első fok:	Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, B.124/2007/75., ítélet, tárgyalás, 2008. szeptember 30.
Másodfok:	Győri Ítéltábla, Bf.7/2009/23., ítélet, nyilvános ülés, 2009. október 27.
Az indítvány előterjesztője:	Legfőbb Ügyészség
Az indítvány iránya:	hatályban tartásra

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.124/2007/75. számú és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.7/2009/23. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2008. szeptember 30-án kihirdetett B.124/2007/75. számú ítéletével a (korábbi nevén ...) II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki

- felbujtóként előre kitervelten, nyereségvágyból, és közfeladatot ellátó személy ellen e feladatának teljesítése során elkövetett emberölés büntetében [1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), b) és e) pont III. fordulat],
- társtettesként fegyveresen elkövetett rablás büntetében [korábbi Btk. 321. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont],
- személyi szabadság megsértésének büntetében [korábbi Btk. 175. § (1) bekezdés],
- löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében [korábbi Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont II. és III. fordulat],
- folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetében [korábbi Btk. 319. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és
- folytatólagosan elkövetett lopás vétségében [korábbi Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat.]. Ezért őt – halmazati büntetésül – életfogytig tartó fegyházbüntetésre és a közügyektől 10 évi eltiltásra ítélte azzal, hogy 30 év szabadságvesztés kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra és rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

[2] 2. A II. rendű terhelt és védője fellebbezés alapján eljárva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2009. október 27-én meghozott Bf.7/2009/23. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta és beszámította a II. rendű terhelt által továbbra is előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

[3] 3. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a II. rendű terhelt által védője útján előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2011. november 29-én meghozott Bfv.III.579/2011/5. számú végzésével a támadott határozatokat a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[4] 4. Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) a személy 1 és mások kontra Magyarország (... sz., valamint hat másik kérelem) 2022. szeptember 20-án meghozott és 2022. október 13-én végleges ítéletében – a II. rendű terhelt vonatkozásában a ... számú kérelem alapján – megállapította, hogy az ügyben egyezmény sértés történt azáltal, hogy a II. rendű terhelt életfogytig tartó büntetése az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. Cikke szempontjából nem tekinthető csökkenthetőnek.

[5] II. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a Legfőbb Ügyészség a BF.532/2023/4. szám alatt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. A felülvizsgálat törvényi okaként a Legfőbb Ügyészség – a Be. 651. § (3) bekezdésében írt kötelezettségére figyelemmel – a Be. 649. § (4) bekezdését jelölte meg.

[6] A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványában a jogerős határozat hatályban tartását indítványozta.

[7] Kifejtette, hogy jelen ügyben az Egyezmény 3. Cikkének megsértése megalapozza a felülvizsgálati eljárást, azonban annak ellenére, hogy a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítvány előterjesztésére, a felülvizsgálat nem feltétlenül kell, hogy a jogerős határozat megváltoztatására vezessen.

[8] Utalt rá, hogy felülvizsgálati ok nem valósul meg, ezért az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv (EJEB) nem az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását tekintette egyezmény sértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – felülvizsgálati lehetőség olyan időpontban történő megnyílásának hiányát, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után „de facto” csökkenthetővé teszi az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetését. E szabályokon változtatni nem a jogalkalmazás, hanem a jogalkotás feladata. Ha pedig

jogalkotásra van szükség, akkor felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával (EBH 2018.B.6.)

[9] Álláspontja szerint az EJEB döntéséből egyedül az következik, hogy az alkalmazott jogszabály mellett további szabályozás szükséges, ami nem jogalkalmazói, hanem jogalkotói feladat, ezért a kötelezően lefolytatandó felülvizsgálati eljárásban a Kúria állapíthatja meg, hogy a konkrét ügyben az egyezmény sértés jogalkalmazói eszközökkel nem orvosolható, és így az EJEB által a személy 1 és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélet alapján nincs ok és mód az alapügyben meghozott ítélet megváltoztatására.

[10] **III. A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa alapos.**

[11] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[12] A Be. 648. § c) pontja értelmében a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján is helye van.

[13] A Be. 649. § (4) bekezdése szerint nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát.

[14] Ezen felülvizsgálati ok a következők szerint megvalósult.

[15] Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) kihirdető 1993. évi XXXI. törvény 3. §-ában foglaltak szerint megtörtént az EJEB illetékességének és joghatóságának elismerése.

[16] Az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[17] Az EJEB joghatóságának, illetve ítélete kötelező érvényének Magyarország általi elismerése ténylegesen azáltal valósul meg, hogy törvényben biztosított annak lehetősége, miszerint az EJEB által megállapított egyezmény sértést feloldó, már nem magában rejtő – tehát az Egyezménynek megfelelő – határozat születhessen a korábban jogerősen lezárt eljárás esetében.

[18] Az EJEB a II. rendű terhelt (és mások) kérelme alapján indult ügyben 2022. szeptember 20-án meghozott és 2022. október 13-én végleges ítéletében megállapította, hogy az Egyezmény 3. Cikkét megsértették.

[19] A Be. 651. § (3) bekezdése alapján a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésében meghatározott esetben a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítványt benyújtani.

[20] A Legfőbb Ügyészség ezen kötelezettségének eleget tett; a felülvizsgálati indítványt benyújtotta a Kúriához.

[21] 2. A Be. 659. § (4) bekezdése alapján a Be. 649. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi

szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[22] Az Egyezmény megsértésének jogi ténye a jogerős elítélés felülvizsgálatának törvényi oka.

[23] A felülvizsgálati ok megvalósulása azonban nem feltétlenül eredményezi a jogerős határozat megváltoztatását [Kúria Bfv.III.914/2017 (EBH2018. B.6.)].

[24] A Be. 649. § (4) bekezdésére alapított felülvizsgálat esetében (is) a Kúriára tartozik annak vizsgálata, hogy a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján hozható-e felülvizsgálati eljárásban az Egyezménynek megfelelő határozat, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[25] A Be. 659. § (4) bekezdés zárófordulatából következően elsődlegesen az EJEB ítélete szerinti döntést, az Egyezmény megsértésének tényét kell alapul venni, azonban ez nem jelenti azt, hogy a Kúria ne lenne figyelemmel az EJEB döntésének indokaira, tekintettel arra is, hogy az EJEB a független ítélkezés külső, alkotmányos kontrollját jelenti.

[26] Az EJEB határozatai az eljárásban szereplő valamennyi félre, de csak rájuk nézve kötelező. A nemzeti bíróságokra az a feladat hárul, hogy a hatáskörükbe tartozó ügyekben a hatályos jogszabályok alkalmazása során az Egyezményt ne sértsék meg. A Kúriára emellett az a kötelezettség hárul, hogy egyezményesértés miatt benyújtott felülvizsgálati ok esetén eljárjon, s ha az eljárás megismétlésére nincs szükség, akkor e rendkívüli jogorvoslatot a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével bírálja el.

[27] A Kúria jelen ügyben a következőket emeli ki, egyezően a felülvizsgálati indítvány alapját képező EJEB személy 1 és mások kontra Magyarország ítéletben foglaltakkal:

- jelen ügyben a kérelmezők csak harminc-negyven év szabadságvesztés letöltése után válhatnak jogosulttá arra, hogy szabadlábra kerüljenek. Ezért azt kell megvizsgálni, hogy ügyükben a felülvizsgálati mechanizmus megfelel-e a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumoknak (II/8. pont);

- az a harminc-negyven évnyi idő, amennyit a kérelmezőknek várniuk kell ahhoz, hogy feltételes szabadságra bocsáthatóságuk első alkalommal megfontolásra kerülhessen, lényegesen hosszabb, mint az életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatára ajánlott maximális időtartam, nevezetesen huszonöt év, amely az összehasonlító jog és a nemzetközi jog egyértelmű támogató álláspontja alapján került meghatározásra (II/9. pont);

- az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával a terhelt az életfogytig tartó büntetés kiszabásától számított huszonhat év letöltése után bocsátható feltételes szabadságra (II/10. pont);

- ez nem változtat azon a tényen, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság megfontolásához letölteni szükséges időt harminc évben határozták meg, és hogy a felülvizsgálatra az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása után több mint huszonöt évvel kerülne sor (II/11. pont).

- az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak azt követően remélhetik a szabadulás irányába tett előrehaladásuk felülvizsgálatát, ha életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésükből harminc-negyven évet már letöltöttek, elegendő a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytiglani szabadságvesztés-büntetése az Egyezmény 3. cikke alkalmazásában nem tekinthető csökkenthetőnek. Az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti annak hazai hatóságok általi felülvizsgálatát, hogy „az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt személy életében bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a személy olyan előrehaladást tett-e a rehabilitáció irányába,

amelyek alapján a további fogvatartás törvényes büntetőjogi indokokkal már nem igazolható (II/12. pont).

- ezért az Egyezmény 3. cikkét megsértették (II/13. pont).

[28] 3. Az Egyezmény 3. Cikke alapján senkit nem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni.

[29] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése ugyancsak kimondja, hogy senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani.

[30] A kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság a 32/2014. (XI. 3.) AB határozatban vizsgálta, melynek során irányadónak tekintette az EJEB-nek az Egyezmény 3. Cikkét értelmező joggyakorlatát. E szerint a 3. Cikkben felsorolt tilalmak közös vonása, hogy mindegyikük bizonyos fokú testi és/vagy lelki gyötrelmet, szenvedést, illetve fájdalmat okoz az érintett egyén számára. Az EJEB joggyakorlata alapján a kínzás, embertelen bánásmód vagy büntetés, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés között egyfelől a szenvedés intenzitása alapján lehet különbséget tenni. Ennek alapján embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek minősül minden olyan, az érintettnek komoly testi és/vagy lelki szenvedést okozó magatartás, amely nem éri el a kínzás megállapításához szükséges mértéket. Megalázónak akkor tekinthető a szabadságvesztés büntetés, ha a célja az érintett személy lealacsonyítása {Indokolás [34]-[36] és [50]. bekezdés}.

[31] Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból, és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

[32] Erre tekintettel a 3/2015. BJE jogegységi határozat 1. pontja megállapította, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátás kizárásának lehetősége az alkotmányos jogrend része, amelynek – törvényi előfeltételek megvalósulása esetén történő – bírósági alkalmazását nemzetközi szerződés nem tiltja.

[33] A Be. 659. § (4) bekezdése alapján a Be. 649. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[34] Ennek megfelelően a hivatkozott jogegységi határozat 2. pontja megállapítja azt is, hogy a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése folytán, törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala nem közvetlenül az Egyezmény, mint ítélezésre szolgáló anyagi vagy eljárási jogszabály alapján, hanem az emberi jogi szerv döntésének alapulvételével, annak magyar jogrendszerbe beillesztésével, a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásával, az egyezményesértéssel nem érintett hatályos jogszabályok alkalmazásával történik.

[35] A Kúria korábban több határozatában is kifejtette, hogy az EJEB egyezményesértést megállapító döntése akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg [Kúria Bfv.III.124/2014., Kúria Bfv.X.276/2021/12. (BH 2022.41.)].

[36] A Kúria tehát a konkrét ügyekben meghozott konkrét bírósági ítéletek rendelkezéseit vizsgálhatja felül, azaz a Btk. és a Be. rendelkezéseinek az eljáró bíróságok általi

alkalmazását, valamint azt, hogy ezek alkalmazása során történt-e az Egyezmény megsértése vagy sem. [Kúria Bfv.III.914/2017 (EBH2018. B.6.)]

[37] Az egyezményesértés megállapítása miatti felülvizsgálati eljárásban – eltérő szabály nem lévén – a Be. XC. Fejezetében szabályozott, felülvizsgálatra irányadó rendelkezések alapján kell eljárni.

[38] A Be. 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható, a Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[39] E rendelkezés a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult felülvizsgálati eljárásban is irányadó, ezért a Kúriának a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján kell vizsgálnia, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[40] 4. A felülvizsgálati indítvánnyal érintett ítéletekben a bíróság a II. rendű terhelttel szemben az elkövetéskor (2006. február 2.) hatályos, a korábbi Btk. alkalmazásával szabta ki a büntetést.

[41] A korábbi Btk. 40. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

[42] A korábbi Btk. 47/A. § (1) bekezdése alapján életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében meghatározza a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárja.

[43] A korábbi Btk. 47/A. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját, ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek büntethetősége nem évül el, legalább harminc évben határozza meg.

[44] A korábbi Btk. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján nem évül el az emberölés súlyosabban minősülő esetei [166. § (2) bekezdés a)–h) pontjai] büntethetősége.

[45] A korábbi Btk. 166. § (2) bekezdés a), b) és e) pontja értelmében a büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést előre kitervelten, nyereségvágyból, közfeladatot ellátó személy ellen, e feladatának teljesítése során követik el.

[46] A Bv.tv. 188. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztésre ítélt feltételes szabadságra bocsátható, ha az életfogytig tartó szabadságvesztésnek a bíróság által meghatározott tartamát letöltötte, és alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető.

[47] Az ügydöntő határozatban a bíróság a terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki, és nem zárta ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, annak legkorábbi időpontját 30 évben határozta meg.

[48] Megállapítható, hogy az EJEB hivatkozott határozata a kérelemmel érintett jogerős ítélet vonatkozásában általánosságban utalt az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és feltételeire vonatkozó magyar jogi szabályozásra, mely alapján azt is rögzítette, hogy a nemzeti jog és gyakorlat lehetőséget biztosít a kérelmezőkre kiszabott életfogytiglani szabadságvesztés célzott bírósági felülvizsgálatára.

[49] Az EJEb ezután azt vizsgálta, hogy a felülvizsgálati mechanizmus megfelel-e az EJEb esetjogában lefektetett kritériumoknak, és e körben annak a szabályozásnak a hiányát kifogásolta, mely biztosítja, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság érdemi vizsgálatára már 25 év elteltével sor kerülhessen.

[50] Az EJEb ítélete tehát nem állapította meg a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.124/2007/75. számú ítélete és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.7/2009/23. számú ítélete meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály egyezményesértő voltát, így nem tekintette az Egyezménybe ütközőnek az eljáró bíróságok által a terhelt vonatkozásában alkalmazott, a korábbi Btk. 40. § (1) bekezdését és 47/A. §-át sem.

[51] A következőket ítélezési gyakorlat alapján az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha az EJEb nem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását, és nem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének perbíróság általi kizárását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – olyan felülvizsgálati lehetőség hiányát, amely az EJEb által ajánlott idő kitöltése után, és a köztársasági elnök kegyelmi eljárását és döntését is garantáló módon tenné „de facto” csökkenthetővé az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetésének csökkenthetőségét [Kúria Bfv.III.914/2017 (EBH2018. B.6.I.)].

[52] A II. rendű terhelttel szemben nem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására került sor, azonban a megjelölt határozatban foglalt érvelés jelen ügyben is irányadó, attól a Kúria nem kíván eltérni (Kúria Bfv.III.1450/2021/6., Bfv.I.734/2022/12., Bfv.I.468/2023/5.).

[53] Az EJEb személy 1 és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélete az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének meghatározására vonatkozó konkrét ítéleti rendelkezéseket nem kifogásolta, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek. Ez azonban nem az ítéletet hozó bíróságok eljárására és nem is a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik, a felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható.

[54] Ha pedig jogalkotásra van szükség, akkor felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem is pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával [Kúria Bfv.III.914/2017 (EBH 2018.B.6.II.)].

[55] Mindezek alapján a II. rendű terhelt tekintetében az EJEb ítéletében megállapított egyezményesértés a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, a jogerős ügydöntő határozat megváltoztatására a Be. 662. §-a alapján nem kerülhet sor, és a hatályon kívül helyezés Be. 663. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételei sem állnak fenn

[56] A kifejtettekre tekintettel a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítvánnyal érintett határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[57] A Kúria – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése és a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés alapján – öttagú tanácsban járt el.

[58] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, míg a felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[59] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. május 23.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró